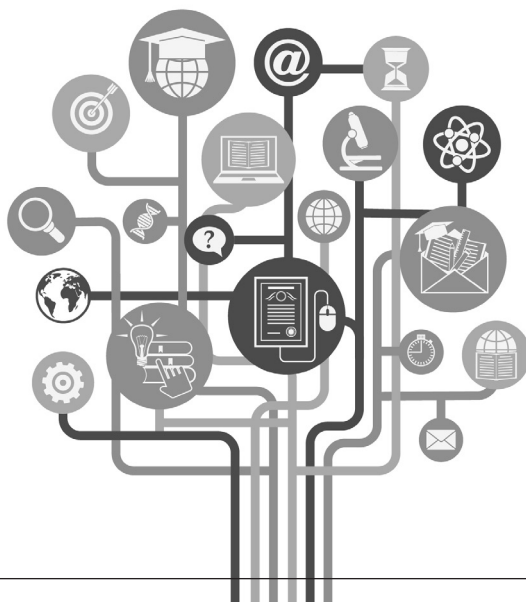

รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Model of Training for Capacity Building in Practice Teacher
of The Undergraduate Students of Education Program in
Physical Education and Sports Science Program at North
Bangkok University

ธวานันท์ รัตนนิลนันต์ สุนทร พันธัง และ เพชรวัลย์ ธีระวัฒน์วงศ์
Tuwanan Ratthaninanan Sunton Pantang and
Phetcharawalai Thirawanutpong

รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา พลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Model of Training for Capacity Building in Practice Teacher of
The Undergraduate Students of Education Program in Physical
Education and Sports Science Program at North Bangkok University

ธวานันท์ รัตนนิลนันต์¹ สุนทร พันธัง² และ เพชรราวลัย ธีระวัฒน์ฐพงศ์³

Tuwanan Ratthaninaninan Suntorn Pantang and Phetcharawalai Thirawanutpong

¹คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพฯ 10220 ประเทศไทย

Faculty of Education, North Bangkok University, Bangkok 10220, Thailand

e-mail : tuwanan.ra@northbkk.ac.th

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพฯ 10220 ประเทศไทย

Faculty of Education, North Bangkok University, Bangkok 10220, Thailand

e-mail : suntorn.pa.@northbkk.ac.th

³คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กรุงเทพฯ 10220 ประเทศไทย

Faculty of Education, North Bangkok University, Bangkok 10220, Thailand

e-mail : phetcharawalai.th@northbkk.ac.th

Received : June 3, 2023 Revised : November 1, 2023 Accepted : November 14, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 43 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างเนื้อหาารูปแบบการฝึกอบรมเพื่อ

เสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 13 รายการ โดยผลเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.29$) อยู่ในระดับดี

2. ผลสัมฤทธิ์ ก่อน – หลังการฝึกอบรม ภาพรวมของทุกด้านหลังเข้ารับการอบรม สูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00

3. ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58 SD = 0.08$) อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการฝึกอบรม; สมรรถนะ; การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

Abstract

The objectives of this research were to 1) develop the training model for ability building to enhance competency in professional teaching experience of the students in Bachelor's Degree Program in Education, Department of Physical Education and Sports Science North Bangkok University, 2) compare training achievements for enhancing competency in professional teaching experience of the students in Bachelor's Degree Program in Education, Department of Physical Education and Sports Science North Bangkok University, 3) examine the satisfaction of the trainees to enhance competency in professional teaching experience of students in the Bachelor of Education Program. Department of Physical Education and Sports Science North Bangkok University. The experimental group consisted of 43 students in practice teaching program of Physical Education and Sports Science, practice selected by purposive sampling method.

The results showed that,

1. In terms of the evaluation on the appropriateness of outline content of the training format by experts on all 13 items, the result showed that the overall average was ($\bar{X} = 3.79, SD = 0.29$) at a good level.

2. In terms of the overall achievement before - after training, the result showed that the overall achievement after receiving the training was higher than the achievement before receiving the training at statistically significant level. When considering each aspect, it was found that the average value of the knowledge after receiving the training was higher than before receiving training at statistical significance of .00 level.

3. In terms of the satisfaction level of the participants to enhance competency in the teaching professional experience, the result showed that the average value was ($\bar{X}$ = 4.58, SD= 0.08) at the highest level.

Keywords: Training Model; Competency; Professional Experience Training

บทนำ

ในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ริเริ่มและดำเนินการปรับและพัฒนาระบบการจัดการศึกษาใหม่ที่เรียกว่าการปฏิรูปการศึกษา (Educational Reformation) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพมาตรฐาน สามารถผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ (Learning Society) ครูเป็นบุคคลสำคัญในกระบวนการปฏิรูปการศึกษา เพราะว่าครูเป็นกลุ่มบุคคลด้านหน้าและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และเนื่องจากสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงจึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาครูและเตรียมครูที่จะเข้าสู่วิชาชีพให้มีสมรรถนะสูง เพราะครูต้องพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นการศึกษาและพัฒนาครูเพื่อเพิ่มสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างครูให้บังเกิดศักยภาพทางสมรรถนะที่สูงก้าวสู่ความเป็น “ครูมืออาชีพ (Professional Teacher) ” ที่แท้จริงต่อไป (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2553) ครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุดต่อการพัฒนาสังคมและการศึกษาของชาติ เพราะครูเป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาบุคคลในสังคมให้มีความเจริญงอกงามและ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาชาติบ้านเมืองต่อไป ดังนั้น การพัฒนาครูให้เป็นบุคคลที่มีศักยภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำอย่างจริงจัง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ โดยกำหนดสมรรถนะเพื่อเป็นแนวทางและการประเมินผล

สมรรถนะครูตามกรอบความคิดมาจากแนวคิดของ David C.McClelland (1973) นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harvard ที่อธิบายไว้ว่า สมรรถนะเป็นคุณลักษณะของบุคคลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills)

ความสามารถ (Ability) และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (Other Characteristics) และเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องต้น (Motives) อุปนิสัย (Traits) ภาพลักษณ์ภายใน (Self-Image) และบทบาทที่แสดงออกต่อสังคม (Social role) ที่แตกต่างกัน ทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน

สำหรับยุคแห่งเทคโนโลยีและการสื่อสารที่เต็มไปด้วยข้อมูลสารสนเทศหลากหลาย ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีทักษะสำคัญสำหรับยุคนี้ที่เรียกว่า C-Teacher ซึ่งได้แก่ ผู้สอนต้องมีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี เพราะหากผู้สอนไม่เชี่ยวชาญในเรื่องที่สอนหรือถ่ายทอด ก็ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมาย ผู้สอนต้องมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้เทคโนโลยีจะช่วยกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียน ยิ่งถ้าได้ผ่านการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพจะยิ่งช่วยส่งเสริมทักษะที่ต้องการได้เป็นอย่างดี ผู้สอนต้องเข้าใจแนวคิดที่ว่า ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นได้เองจากการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่เข้ากับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่ได้รับ และได้จากการลงมือปฏิบัติในกิจกรรมต่าง ๆ โดยครูสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสร้างความรู้และสร้างสรรค์ชิ้นงานต่าง ๆ ผ่านการประยุกต์ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากในชั้นเรียนและการศึกษาด้วยตนเอง ผู้สอนต้องสามารถจัดกิจกรรมให้เชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและระหว่างผู้สอนในสถานศึกษาเดียวกันหรือต่างสถานศึกษารวมถึงความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและสถานศึกษากับชุมชนเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เป็นประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การเรียนรู้ด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสารสนเทศระหว่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ผู้สอนมีทักษะการสื่อสารทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การนำเสนอสื่อ รวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมนำไปสู่ความเข้าใจและสามารถเรียนรู้ได้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้สอนในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย แปลกใหม่จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนโดย

เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้สอนต้องเป็นมากกว่าผู้ถ่ายทอดความรู้โดยตรงเพียงอย่างเดียว และผู้สอนต้องมีหัวใจติดต่อผู้เรียน ต้องแสดงออกถึงความรัก ความห่วงใยอย่างจริงใจต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อใจส่งผลต่อการจัดสภาพการเรียนรู้ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่ผู้เรียนจะมีความสุขในการเรียนรู้และจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด (ถนอมพร เลหาจรัสแสง, 2545)

ตามกรอบและหน้าที่ของคุรุสภา ถือเป็นหน่วยงานในฐานะเป็นนิติบุคคล ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นไปตามการกำหนดวิชาชีพทางการศึกษาซึ่งถือเป็นวิชาชีพควบคุม วิชาชีพที่ทำหน้าที่หลักด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งการรับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน และการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตลอดจนการสนับสนุนการศึกษาให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การนิเทศและการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2549) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการผลิตครู เพราะเป็นกระบวนการฝึกภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครูให้เป็นผู้มีความรัก ความศรัทธาต่อวิชาชีพครู และมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นที่พึงพอใจแก่หน่วยงานผู้ใช้ครู กระบวนการภาคต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การผลิตครูที่มีคุณภาพที่พึงประสงค์ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากหน่วยงานผู้ใช้ครูอย่างจริงจัง เพราะหน่วยงานผู้ใช้ครู คือ สถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และปลูกฝังอุปนิสัยส่งเสริม คุณลักษณะที่ดีเป็นแหล่งต้นแบบที่จะให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง ควบคู่กับการเรียนรู้ภาคทฤษฎีจากมหาวิทยาลัยในทุก ๆ ขั้นตอน (ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู, 2560)

ดังนั้น เพื่อปรับปรุงและพัฒนาผู้วิจัยได้ศึกษาความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพที่กำลังปฏิบัติการสอนอยู่ พบว่า มีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยภาพรวม มีความ

ต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทุกด้าน และด้านที่เร่งด่วนควรปรับปรุงพัฒนา คือ ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน รองลงมาด้านหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาตามลำดับ ผู้วิจัยจึงนำผลจากการศึกษาวิจัยดังกล่าวมาวางแผนรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสมรรถนะของนักศึกษาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาและนำผลมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 43 คน ในโรงเรียนที่นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาทำการปฏิบัติการสอน จำนวน 19 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 43 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการฝึกอบรมนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากผู้เชี่ยวชาญและผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดี
2. ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อน - หลัง การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
3. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ให้ผู้เชี่ยวชาญประชุมเพื่อร่างรูปแบบการฝึกอบรมจำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยแบบการเลือกเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และครูชำนาญการพิเศษ 1 คน ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า เกณฑ์ยอมรับ รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาทุกองค์ประกอบ และโดยภาพรวมต้องมีความเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ซึ่งหมายถึง รูปแบบการฝึกอบรม มีคุณภาพในระดับดี จึงจะนำไปใช้ในการทดลองได้
2. แบบทดสอบวัดความรู้ ก่อน-หลัง การใช้รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบทดสอบวัดความรู้ให้มีความยากง่าย 0.23-0.83 ค่าอำนาจจำแนก 0.20-0.70 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

3. ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดเจตคติ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.70

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด ขอบเขตไว้ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล ผลการวิจัยของ ธุวานันท์ รัตนนิลอนันต์และสุนทร พันจักษ์ (2565) ได้ศึกษาระดับความคิดเห็นความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพโดยภาพรวม พบว่า ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.42$) รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักสูตรสถานศึกษา ค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.29$) และด้านการจัดการเรียนรู้ ค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.26$) ตามลำดับ นำผลการวิจัยดังกล่าวมาพัฒนาสร้างเป็นรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

2. กำหนดเนื้อหาการฝึกอบรม โดยนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬาได้สะท้อนปัญหาเกี่ยวกับสมรรถนะหรือความต้องการจำเป็นในการเสริมสมรรถนะโดยผลจากการวิเคราะห์ปัญหาที่พ่วงอยู่

3. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา โดยใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า

4. จัดทำรูปแบบการฝึกอบรมให้สมบูรณ์และประเมินก่อนการฝึกอบรมโดยแบบทดสอบ จำนวน 30 ข้อประกอบด้วย ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน 10 ข้อ ด้านหลักสูตรสถานศึกษา 10 ข้อ และด้านการจัดการเรียนรู้ 10 ข้อ

5. ประเมินหลังการการฝึกอบรมโดยใช้ข้อสอบชุดเดิม

6. ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้
ผู้วิจัยนำคะแนนจากผลการสำรวจ รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เปรียบเทียบแบบจับคู่สิ่งทดลอง (Paired sample test) และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ มีผลการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ตารางที่ 1 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของโครงร่างเนื้อหา รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (n = 5)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
1. รูปแบบการฝึกอบรมสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้	4.33	0.58	ระดับดี
2. รูปแบบการฝึกอบรมเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม	4.33	0.58	ระดับดี
3. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการฝึกอบรมสอดคล้องกับหลักการและแนวทางการจัดอบรม	4.00	0.00	ระดับดี
4. สิ่งที่มีห่วง/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาการฝึกอบรมในแต่ละด้าน	4.33	0.58	ระดับดี

ตารางที่ 1 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของโครงร่างเนื้อหา
รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา
และวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (n = 5) (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับ
5. เนื้อหาของรูปแบบการฝึกอบรมครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่ มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์	4.00	0.00	ระดับดี
6. เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบ การนำเสนอมีความน่าสนใจ	3.67	0.58	ระดับดี
7. เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.00	0.00	ระดับดี
8. กิจกรรมการฝึกอบรมมีความหลากหลาย	3.33	0.58	ระดับปานกลาง
9. สื่อการฝึกอบรมครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหา	3.33	0.58	ระดับปานกลาง
10. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและ สามารถประเมินได้จริง	3.67	0.58	ระดับดี
11. แบบประเมินต่าง ๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง/ วัตถุประสงค์	4.00	0.00	ระดับดี
12. ระยะเวลาการฝึกอบรมเหมาะสมกับเนื้อหา	3.33	0.58	ระดับปานกลาง
13. คู่มือประกอบการฝึกอบรมมีความเหมาะสม สามารถนำ ไปใช้ได้จริง	3.00	0.00	ระดับปานกลาง
รวม	3.79	0.29	ระดับดี

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างเนื้อหา รูปแบบ
การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษา
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ท
กรุงเทพโดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 13 รายการ โดยผลเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.79$, SD. = 0.29)
อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รูปแบบการฝึก
อบรมสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้ รูปแบบการฝึกอบรมเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการ
อบรม และสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาการฝึกอบรมในแต่ละด้านมี
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.33$, SD. = 0.58) อยู่ในระดับดี รองลงมา คือวัตถุประสงค์ของรูปแบบ
การฝึกอบรมสอดคล้องกับหลักการและแนวทางการจัดอบรม เนื้อหาของรูปแบบการ
ฝึกอบรมครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์ เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้า
รับการฝึกอบรม แบบประเมินต่าง ๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์

มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$, $SD. = 0.00$) อยู่ในระดับดี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบการ วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.67$, $SD. = 0.58$) ตามลำดับ

2. ผลสัมฤทธิ์ก่อน – หลัง การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา

ตารางที่ 2 : การศึกษาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลสัมฤทธิ์ก่อน – หลัง การฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตร ศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา (n=43)

ประเด็นการประเมิน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	P-Value
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน	10	5.26	0.92	9.42	0.49	27.34	0.00
2. ด้านหลักสูตรสถานศึกษา	10	5.16	0.65	9.53	0.50	35.08	0.00
3. ด้านการจัดการเรียนรู้	10	5.35	0.78	9.58	0.58	34.19	0.00
รวม	30	5.25	0.77	9.51	0.40		

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ ก่อน – หลังการฝึกอบรม ภาพรวมของทุกด้านหลังเข้ารับการอบรม สูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีค่าเฉลี่ยความรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยหลังสอบมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 9.58$, $SD. = 0.58$) รองลงมาคือด้านหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 9.53$, $SD. = 0.50$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 9.42$, $SD. = 0.49$) ตามลำดับ

3. ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา และวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ตารางที่ 3 : การศึกษาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของผู้เข้า
รับการฝึกอบรมรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขา
วิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ รายด้าน

ความพึงพอใจในการเข้าร่วมสัมมนา	n	$\bar{X}$	SD	ระดับ
ความพึงพอใจในกิจกรรม	43	4.63	0.22	มากที่สุด
ความพึงพอใจในวิทยากร	43	4.56	0.05	มากที่สุด
ความพึงพอใจในวิธีการสอน	43	4.59	0.06	มากที่สุด
ความพึงพอใจและประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรม	43	4.54	0.02	มากที่สุด
รวม	43	4.58	0.08	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง
สมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ย
($\bar{X} = 4.58$ $SD = 0.08$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่า
เฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความพึงพอใจในกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย ($\chi^2 = 4.63$,
 $SD = 0.22$) รองลงมาคือความพึงพอใจวิธีการสอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.59$, $SD = 0.06$)
และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในวิทยากร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.59$,
 $SD = 0.06$) ตามลำดับ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างเนื้อหา รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อ
เสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษา
ศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 13 รายการ โดยผลเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.29$) อยู่ในระดับดี
เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รูปแบบการฝึกอบรมสามารถ
นำไปใช้ปฏิบัติจริงได้ รูปแบบการฝึกอบรมเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม และ
สิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาการฝึกอบรมในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ย
($\bar{X} = 4.33$, $SD = 0.58$) อยู่ในระดับดี รองลงมา คือวัตถุประสงค์ของรูปแบบการฝึก

อบรมสอดคล้องกับหลักการและแนวทางการจัดอบรม เนื้อหาของรูปแบบการฝึกอบรมครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์ เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบบประเมินต่าง ๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.00$) อยู่ในระดับดี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือเนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบการ วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.58$) ตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ ก่อน – หลังการฝึกอบรม ภาพรวมของทุกด้านหลังเข้ารับการอบรม สูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยหลังสอบมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 9.58$, $SD = 0.58$) รองลงมาคือด้านหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 9.53$, $SD = 0.50$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 9.42$, $SD = 0.49$) ตามลำดับ

3. ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58$, $SD = 0.08$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความพึงพอใจในกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.22$) รองลงมาคือความพึงพอใจวิธีการสอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.59$, $SD = 0.06$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในวิทยากร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.59$, $SD = 0.06$) ตามลำดับ

ดังนั้นจากการวิจัยที่ได้กำหนดวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ด้าน สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของการวิจัยที่ต้องการเสริมสมรรถนะให้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพเพื่อให้นักศึกษามีแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาองค์ความรู้ในการทำงานและเป็นบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพของประเทศ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้เรื่อง รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพเพื่อให้เกิดความชัดเจนต่อการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

ผลการประเมินความเหมาะสมของโครงร่างเนื้อหา รูปแบบการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพโดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 13 รายการ โดยผลเฉลี่ยรวม ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.29$) อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รูปแบบการฝึกอบรมสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้ รูปแบบการฝึกอบรมเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม และสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาการฝึกอบรมในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.33$, $SD = 0.58$) อยู่ในระดับดี รองลงมา คือวัตถุประสงค์ของรูปแบบการฝึกอบรมสอดคล้องกับหลักการและแนวทางการจัดอบรม เนื้อหาของรูปแบบการฝึกอบรมครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์ เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม แบบประเมินต่าง ๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.00$) อยู่ในระดับดี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือเนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบการ วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.58$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะโครงร่างเนื้อหาของรูปแบบการฝึกอบรมได้ผ่านการตรวจสอบและหาคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตามกระบวนการของการวิจัยจึงทำให้รูปแบบของการฝึกอบรมอยู่ในระดับดี ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดอบรมได้สอดคล้องกับ สุวดี ตุ่มทองและปณิตา วรรณพิรุณ. (2555) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้เทคนิคการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานทักษะวิชาชีพพระดับสากล ซึ่งให้กลุ่มอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 ท่าน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้เทคนิคการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานทักษะวิชาชีพพระดับสากล ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้เทคนิคการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะ ตามมาตรฐานทักษะวิชาชีพ

ระดับสากลมีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} = 4.34, SD = 0.51$) และรูปแบบในส่วน
ของขั้นตอนการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้เทคนิคการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนา
สมรรถนะตามมาตรฐานทักษะวิชาชีพพระดับสากลมีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{X} =$
4.26, $SD = 0.58$) เช่นเดียวกัน

ค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ ก่อน - หลังการฝึกอบรม ภาพรวมของทุกด้านหลังเข้ารับ
การอบรม สูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
มีค่าเฉลี่ยความรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ
พิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยหลังสอบมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้
มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 9.58, SD = 0.58$) รองลงมาคือด้านหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย
($\bar{X} = 9.53, SD = 0.50$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านการสร้างนวัตกรรม
และการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 9.42, SD = 0.49$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะผลการ
สอบใช้ข้อสอบชุดเดิม ซึ่งย่อมมีพัฒนาขององค์ความรู้สูงขึ้น สอดคล้องกับ เสาวภา
ปัญจจริยะกุล (2560) ได้ศึกษาวิจัย ผลการเปรียบเทียบการใช้หลักสูตรฝึกอบรม
เรื่อง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการวิจัย
พบว่าการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เข้ารับการอบรมก่อนและหลังฝึก
อบรม โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เพื่อยกระดับผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบก่อนเข้ารับการอบรมและหลังของผู้เข้ารับการอบรม
มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 33.21 และ 44.59 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง
คะแนนก่อนและหลังเข้ารับการอบรม พบว่า คะแนนหลังเข้ารับการอบรมของผู้เข้ารับ
การอบรมสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าในด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้น
เรียนพบว่ามีความเฉลี่ยน้อยที่สุด ซึ่งยังคงเป็นปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
สอดคล้องกับ อรุณฯ ศรีคำ (2563) ได้ศึกษาวิจัย การศึกษาสภาพปัญหาการวิจัยในชั้น
เรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการวิจัย
พบว่า สภาพปัญหาด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
จากการสัมภาษณ์ครูพี่เลี้ยง นักศึกษายังขาดความรู้ ความเข้าใจ ขาดทักษะในการทำ
วิจัยในชั้นเรียนขาดเอกสาร ตำรา แหล่งศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน
และขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะคอยให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการทำวิจัย ปัญหาในการ

กำหนดหัวข้อวิจัย เนื่องจากการกำหนดหรือเลือกหัวข้อวิจัยในชั้นเรียน ไม่ได้มาจาก ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจริง ปัญหาเรื่องการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ การวิเคราะห์ข้อมูล จากการสอบถามสภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนโดยรวมของนักศึกษา ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ปัญหาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือชนิดต่าง ๆ ปัญหาเกี่ยวกับการหาคุณภาพเครื่องมือ ปัญหาเกี่ยวกับการค้นคว้าหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย และ ปัญหาเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัย สำหรับแนวทางการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา ด้านกระบวนการวิจัย คือ ควรมีการวางแผนการทำวิจัยในชั้นเรียนในภาคการศึกษาแรกของการฝึกสอน เพราะเป็นการเตรียมความพร้อม มีเวลาในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย นักศึกษาควรมีความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการทำวิจัย และกล้าที่จะขอคำแนะนำจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในการทำวิจัย

ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.58$, $SD = 0.08$) อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความพึงพอใจในกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.22$) รองลงมาคือความพึงพอใจวิธีการสอน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.59$, $SD = 0.06$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความพึงพอใจในวิทยากร มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.59$, $SD = 0.06$) ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะในการจัดอบรมได้มีการวางแผน ในด้านของเนื้อหาที่ได้มาจากการศึกษาปัญหาหรือความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมและในด้านวิทยากรและลักษณะของการจัดกิจกรรมการสอนมีความเหมาะสม สอดคล้องกับ เมทิกา พ่วงแสง (2559) ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อการให้บริการ หลักสูตรด้านการวิจัย พบว่า ภาพรวมมีมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วิทยากรและวิธีการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.59$)

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ผลสรุปและข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดโครงการอบรมระหว่างการฝึกประสบการณ์ครูของนักศึกษาได้ โดยศึกษาสภาพปัญหาและนำข้อมูลมาสร้างเป็นหลักสูตรระยะสั้น เฉพาะเรื่องที่นักศึกษาให้ความสำคัญเพื่อให้หลักสูตรมีความกระชับและแก้ปัญหาได้ตรงจุด

2. เป็นแนวทางให้ทางคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ สามารถทำการศึกษาเฉพาะเจาะจงตามคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาได้ในทุกกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้ข้อมูลจำเพาะเจาะจง ในการออกแบบแผนการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับกลุ่มนั้น ๆ มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. (2545). *Designing e-Learning หลักการออกแบบและการสร้างเว็บเพื่อการเรียนการสอน*. ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวามันท์ รัตนนิลนันต์ และสุนทร พันธัง. (2565). *ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ*. การประชุมวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติ เบญจมิตรวิชาการ ครั้งที่ 13 วันพฤหัสบดีที่ 25 พฤษภาคม 2566, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สุวรรณภูมิ, 303 – 316.
- ฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. (2560,10 กันยายน). *คู่มือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. <http://www.buddhist-studies-nrru.net/wp-content/uploads/2019.pdf>.
- เมธิกา พ่วงแสง. (2559,10 กันยายน). *ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. RMUTR.https://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/648/rmutrconth_2.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2549). *คู่มือการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา*. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2553). *การพัฒนาครูทั้งระบบตามยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา ทศวรรษที่สอง* (พ.ศ. 2552-2561), ประชุมสัมมนาทางวิชาการ วันที่ 28-29 ธันวาคม 2553 ณ โรงแรมนครแพรวทาวเวอร์ จังหวัดแพร่, 1.
- สุวิทย์ ตุ่มทองและปณิดา วรรณพิรุณ. (2555). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมแบบผสมผสานโดยใช้เทคนิคการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะตามมาตรฐานทักษะวิชาชีพระดับสากล. *วารสารวิทยบริการ*, 23(3), 109.
- เสาวภา ปัญจจริยะกุล.(2560, 19 เมษายน). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. CMRU. <http://cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/2001>.
- อรนุช ศรีคำ. (2563,10 กันยายน). *การศึกษาสภาพปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*. BRU Personnel. <http://www.blog.bru.ac.th/2021>.
- David C.Mc Clelland (1973, 11 December). *Testing for Competence rather than for "Intelligence."* American Psychologist. [www.ei. Haygroup.com](http://www.ei.haygroup.com).

